

Ieškovių reikalavimai

Atsižvelgiant į tai, kas pateikta, ieškovės Teisingumo Teismo prašo:

- Pagal EB 232 straipsnį pripažinti, kad Komisija nesiėmė atitinkamų veiksmų nepriimdama sprendimo dėl ieškovių 2004 m. balandžio 22 d. Komisijai pateikto skundo.
- Priteisti iš Komisijos ieškovių bylinėjimosi išlaidas.
- Imtis kitų veiksmų, kurie, Teisingumo Teismo nuomone, yra tinkami.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovės savo ieškiniu pradeda procedūra pagal EB 232 straipsnį, teikdamos, kad Komisija nepriėmė galutinio sprendimo dėl jų pradinio skundo, pateikto 2004 m. balandžio 22 d., po kurio 2006 m. lapkričio 27 d. ji buvo paraginta imtis veiksmų atsižvelgiant į tariamą *Deutsche Post* piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi pagal EB 82 straipsnį.

Ieškovės tvirtina, kad jos turi teisėtą interesą pateikti tokį ieškinį pagal Tarybos reglamento 1/2003 ⁽¹⁾ 7 straipsnio 2 dalies reikalavimus ir yra tiesiogiai ir individualiai susijusios su Komisijos neveikimu. Iš tiesų ieškovės teigia, kad joms kaip vartotojoms ir kaip konkurentėms padarė įtaką per didelės *Deutsche Post* kainos jai priklausiančioje rinkoje.

Toliau ieškovės teigia, kad pagal Komisijos pranešimą dėl skundų pagal EB 81 ir 82 straipsnius nagrinėjimą ⁽²⁾, Komisija, gavusi skundą, kad buvo pažeistas EB 82 straipsnis, turi arba pradėti procedūrą prieš skundo subjektą, arba priimti galutinį sprendimą, kuriuo atmetamas skundas, prieš tai suteikusi skundą pateikusiam asmeniui galimybę pateikti pastabas. Tačiau ieškovės teigia, kad nors jos pateikė pastabas dėl preliminaraus skundo atmetimo per nustatytą laiką, Komisija, pažeisdama Bendrijos teisę, nepriėmė galutinio sprendimo.

Galiausiai ieškovės tvirtina, kad atsižvelgus į bylos aplinkybes praėjęs trejų metų laikotarpis, per kurį jos pakartotinai paragino Komisiją imtis veiksmų, yra pakankamai ilgas, kad ji galėtų priimti galutinį sprendimą. Būtent 18 mėnesių laikotarpis, praėjęs nuo ieškovių galutinių pastabų pateikimo, jų nuomone, yra daugiau nei pakankamas, kad Komisija galėtų užbaigti trečiąjį tyrimo etapą.

⁽¹⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003 1 4, p. 1-25).

⁽²⁾ OL C 101, 2004 4 27, p. 65-77

2007 m. kovo 26 d. pareikštas ieškinytis byloje *Dada prieš VRDT — Dada (DADA)*

(Byla T-101/07)

(2007/C 129/30)

Kalba, kuria surašytas ieškinytis: italų

Šalys

Ieškovė: Dada S.p.A. (Florencija, Italija), atstovaujama advokatų D. Caneva ir G. Locurto

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: Dada S.r.l.

Ieškovės reikalavimai

- Panaikinti 2007 m. sausio 12 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 1342/2005-1, apie kurį *Dada S.p.A.* pranešta 2007 m. sausio 25 d., bei patenkinti *Dada S.p.A.* pateiktą registracijos paraišką Nr. 1903111 Nicos sutarties 42 klasės paslaugoms.
- Priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo: ieškovė.

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: vaizdinis prekių ženklas, kurį sudaro žodis DADA, parašytas spausdintinėmis raidėmis ant juodo trikampio formos pagrindo, virš kurio pavaizduotas atomas; registracijos paraiška Nr. 1903111 42 klasės paslaugoms.

Ženklo ar žymens, kuriuo remiamasi protesto procedūroje, savininkas: Dada S.r.l.

Ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi protesto procedūroje: žodinis Italijoje registruotas prekių ženklas DADA 35, 37, 38 ir 42 klasių paslaugoms, taip pat įmonės pavadinimas DADA, kuris įprastinėje komercinėje praktikoje Italijoje vartojamas siekiant atskirti šią veiklą: „verslo vadyba, verslo tvarkyba, įstaigų veikla, nekilnojamojo turto operacijos, telekomunikacijos, švietimas, mokymas, juridinės paslaugos, kompiuterių programavimas“.

Protestų skyriaus sprendimas: patenkinti protestą ir atvesti registracijos paraišką ginčijamoms paslaugoms.

Apeliacinės tarybos sprendimas: patvirtinti ginčijamą sprendimą ir atvesti apeliaciją.

Ieškinio pagrindai: įrodymų dėl nacionalinio prekių ženklo naudojimo nepakankamumas ir galimybės supainioti nebuvimas šioje byloje.